

Arrest

nr. 154 664 van 16 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 10 april 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2015 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 april 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 12 maart 2015.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In haar middelen voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de rechten van verdediging

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 17 juni 2015 de grond werd meegegeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking werd op 18 juni 2014 per aangetekende zending en per drager aan de partijen overgemaakt.

2.3. De verzoekende partij richt op 1 juli 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. Op 1 juli 2015 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden

2.5. Ter terechtzitting van 19 augustus 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 17 juni 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“De voorzitter vraagt de partijen om te reageren op de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij volhardt in de middelen zoals ontwikkeld in het verzoekschrift, meer bepaald dat commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onterecht heeft vastgesteld dat zij zonder geldige reden afwezig was. Zij heeft laten weten advies te willen inwinnen en bijstand te willen vragen van een raadsman. Er wordt op geduid dat het schrijven tot uitstel dateert van na de oproep. De verzoekende partij merkt op dat zij wettelijk de mogelijkheid heeft binnen 15 dagen dergelijk schrijven te sturen. Zij erkent ter terechtzitting de aanvankelijke oproeping te hebben gekregen.”*

2.6. Daar waar de verzoekende partij ter terechtzitting voor het eerst aangeeft dat onterecht werd vastgesteld dat zij zonder geldige reden afwezig was, daar zij heeft laten weten advies te willen inwinnen en bijstand te willen vragen van een raadsman, wijst de Raad erop dat voormelde argumentatie niet in het verzoekschrift werd opgenomen. In dit verband dient erop gewezen te worden dat middelen, teneinde de rechten van verdediging van de andere partijen te vrijwaren, in het verzoekschrift moeten worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen (RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472; RvS 22 april 2010, nr. 203.209; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738). De verzoekende partij laat ter terechtzitting na uiteen te zetten waarom zij niet reeds in haar verzoekschrift deze nieuwe argumentatie heeft aangevoerd. Deze voor het eerst ter terechtzitting aangehaalde nieuwe wending van het middel is dan ook laatstijdig en zodoende onontvankelijk (cf. RvS 19 maart 2012, nr. 218.528; RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472). Derhalve wordt enkel rekening gehouden met het middel zoals dit ontwikkeld werd in het verzoekschrift (cf. RvS 15 februari 2012, nr. 217.997; RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706). Hierop werd echter reeds geantwoord in de beschikking van 17 juni 2015.

Het kernpunt van het betoog van de verzoekende partij in het verzoekschrift is dat zij betwist een oproeping voor het gehoor ontvangen te hebben. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij: *“De bewering van verwerende partij klopt niet. Verzoeker heeft nooit een oproeping ontvangen voor het gehoor op 23 februari 2015. De verwerende partij stelt ten onrechte dat ze een aangetekende brief heeft gestuurd naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Hier wordt geen enkel bewijs van bijgebracht.*

Verzoeker betwist dat zij de oproeping voor het gehoor heeft ontvangen. Verzoeker heeft enkel de beslissing aangetekend ontvangen.” In de beschikking zet de Raad uiteen waarom uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij wel de oproeping voor het gehoor ontvangen heeft. Ter terechtzitting erkent de *loco* advocaat van de verzoekende partij uitdrukkelijk de aanvankelijke oproeping te hebben gekregen. Bijgevolg wordt ter terechtzitting erkend dat de aanvankelijke oproeping van de verwerende partij werd ontvangen. Het middel zoals ontwikkeld in het verzoekschrift mist dus feitelijke grondslag. Waar de verzoekende partij ook nog stelt dat indien zij dient terug te keren naar haar land van herkomst zij een gevaar loopt, wijst de Raad erop dat zij hiervan geen begin van bewijs bijbrengt. Evenmin licht zij voormeld gegeven toe.

Gelet op het bovenstaande en met verwijzing naar de in de beschikking opgenomen grond dient te worden vastgesteld dat het enig middel ongegrond is.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS